

ler ikke synes, han tog Hensyn til, paa dette Finanslovsforslag 800,000 Kr. til ekstraordinære Militæruddgifter, hvilket det ærede Medlem altid selv har ment maatte afholdes ved Laan eller Forbrug af Kassebeholdningen. Saaledes kommer der efter min Mening et langt større Beløb frem paa § 26, end man egentlig har Brug for til Forsvar for Salget af Statsobligationer til et Beløb af 5 Mill. Kr.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til enkelte ærede Medlemmer, hvis Udtalelser vedrører mig. Der er først det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Fraenkel). Det Spørgsmaal, som antagelig laa det ærede Medlem mest paa Sinde, var det store Spørgsmaal om Nedsættelsen af en Kommission til Behandling af den danske Produktions Forhold. Dette Spørgsmaal vil imidlertid blive Genstand for Omtale af min ærede Kollega, Handelsministeren, og det skal jeg derfor ikke komme ind paa. Men nogle enkelte mindre Spørgsmaal vedrørte, forekommer det mig, Finansministeriet. Det ærede Medlem var inde paa den Tanke, at man skulde forsøge, saa vidt jeg forstod ham, at indskrænke Indførselen af visse Varer her til Landet, fordi vi hellere skulde holde paa vore Penge end bruge dem til Indførsel og Indkøb af Varer; og han nævnedes som saadanne Varer Parfumer og Blomster, altsaa lutter vellugtende Ting. Men jeg forstod ikke det ærede Medlem. Var det virkelig hans Mening, at Regeringen skulde gaa til Indførselsforbud for visse bestemte Varers Vedkommende for ikke at sætte Befolkningen i den Fristelse at købe? Det forekommer mig at være en Indskrænkning af den menneskelige Frihed, som jeg nødig vilde være med til at foretage. Jeg er overhovedet ikke nogen Tilhænger af noget som helst Forbud med Hensyn til Omsætningsforhold og Erhvervsforhold. Hvad nu de Parfumer angaar, hvis Værdi det ærede Medlem anslog til 1,300,000 Kr., vilde det neppe gaa, saaledes, at disse Penge vilde spares, selv om man forbød Indførselen af fremmede Parfumer. Det ærede Medlem sagde: Vi lugter vel ikke saa ilde, at vi trænger til fremmede Parfumer. Jeg tror, Forholdet vilde være det, at vi vilde komme til at lugte mere dansk, mindre udenlandsk, hvis man gik til et saadant Forbud; det vilde virke som en ren Beskyttelse for dansk Industri. Jeg antager, at de Mænd, eller jeg skulde maaske snarere sige de Kvinder, som bruger Parfumer, ikke vilde undlade at bruge Parfumer, fordi vi forbød Indførsel af fremmede Parfumer, men vilde

henvende sig til dansk Industri. Saa stærk en Beskyttelse har vi ikke været vant til, at vi ligefrem har forbudt Indførsel af fremmede Varer. Nu er der for Resten en Told af 70 Øre pr. Kilo paa fremmede Parfumer, der er altsaa en Indtægt for Statskassen, som jeg ikke tror, man i Øjeblikket let vilde give Afkald paa. Hvad Blomster angaar, er Indførselen fri. Spørgsmaalet om Indførsel af fremmede Blomster var oppe under Toldforhandlingerne i 1908, idet man fra Gartnerens Side ønskede en høj Told paa Indførsel af fremmede Blomster til Ophjælpning af dansk Industri paa dette Omraade, men ingen er gaet saa vidt som til at mene, at man overhovedet skulde forbyde Indførsel af fremmede Blomster. Jeg forstod ikke ganske det ærede Medlem. Jeg ved ikke, om det var hans Mening, at man skulde gaa til en Beskyttelse paa dette Punkt, eller om det var hans Mening, at man overhovedet skulde gaa imod Befolkningens Luksustrang og altsaa gaa til Forbud mod Indførsel af visse Luksusvarer, som han regnede til et Beløb af nogle og tyve Millioner Kroner. Jeg maa sige, at det vilde vel nok være ret vanskeligt for en Stat i Øjeblikket at gennemføre saadanne Bestemmelser ogsaa af Hensyn til Udlandet.

Det ærede Medlem (Fraenkel) havde dernæst en særlig Sag, som laa ham meget paa Hjerte, og som han ogsaa omtalte i Fjor under Finanslovbehandlingen, nemlig Ombygningen af visse Kvarterer mellem Adelgade og Borgergade. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorvidt jeg kunde gaa med til, at Staten ydede et Laan af halvanden Million Kroner til Københavns Kommune, for at Ombygningen kunde finde Sted. Den første Betingelse for, at Staten skulde yde et saadant Laan, maatte være, at Københavns Kommune henvendte sig til Staten desangaaende, men der har ikke fra Kommunens Side været rettet nogen Anmodning til Ministeriet derom, og jeg tror for Resten heller ikke, at Sagen ligger saaledes, at der i Øjeblikket i Københavns Kommune er en fast Stemning for overhovedet at foretage en saadan Ombygning. Formentlig ligger Sagen saaledes, at man staar tøvende overfor den. Jeg interesserer mig ogsaa i og for sig for Ombygning af usunde eller uskønne Bydele, jeg er Københavner ligesom det ærede Medlem — at man hører til denne lavere Race er for Resten noget, man ikke skal tale højt om her i Tinget — og interesserer mig for saa vidt derfor. Imidlertid ligger Sagen vistnok saaledes, at der i og for sig ikke er noget